

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bizler Yenilginin Kurbanları Değiliz

Aksine Gerçeğin İçinden Seçilmiş Parçalarla Yenilgiyi Üretenler Biziz

Her gün aynı hal üzere uyanıyoruz; yani yenilmiş bir ümmet ve ona tahakküm eden, ona galip gelen, onunla alay eden ve onu tüketen bir düşman hali üzere uyanıyoruz; ümmet ise neden diye soruyor? Ancak cevabı bulmaya çalıştığı ilk anda, hiçbirimizin yaklaşmayı sevmediği en sert cevabın saklı olduğu nefsinin aynasına bakmaya bir kez olsun çalışmadan parmağıyla dış düşmana, komplolara ve dengesiz güç dengelerine işaret ettiğini görürsün.

Pratikte selim fitratımıza göre gerçeğin nedenini biliyoruz, ama onu kendi rahatımıza göre yeniden şekillendirmeyi seviyoruz; yani ondan sevdiğimiz şeyi alıyoruz ve bizden değişmemizi talep ettiği her şeyi bırakıyoruz; çünkü bizler, rahat ve hayali bir yaşamın âşıkları ve ustalarıyız!

Acaba kaçımız, aslında gerçeğin kendi hevasına ve rahatına uygun olana göre değiştirip uyarladığı bir versiyonuna bağlıyken, onun gerçek (hak) olduğunu sanarak kendini aldatıyor? Evet, birçok kişi. Şöyle denildiği gibi: “Zamanımızı ayıplıyoruz ama ayıp bizdedir.” Hak ile batılı ayıran standardı temsil eden içsel disiplini yitirdiğimizde, hatayı daha az reddedilir ya da daha çok kabul edilebilir gösterecek şekildeki süsleme süreci, pek çok kişinin gerçekçilik, diplomatik zeka, çıkarlar paylaşımı, kalkınmayı hayali projelere bağlama ve kan dökülmesini önlemek için barış çağrıları gibi isimler altında ustalaştığı bir beceri haline gelmektedir. Bunun sonucunda ise aşağılanma, yıkım, savaşlar, servetlerin yağmalanması ve namusların ihlalleri ortaya çıkmaktadır. Böylece soru yeniden tekrarlanıyor; peki neden? Gerçek ve kesin cevap, Allahu Teala'nın şu kavlinde geçmektedir: **إِنَّ اللّٰهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بَقُوْمٍ حَتّٰى يُعَيِّرُوْا مَا بِأَنْفُسِهِمْ** “**Şüphesiz ki bir kavim, kendini nefsinde değiştirmedikçe; Allah da onları değiştirmez.**” [Rad 11] Bu ayet-i kerime, içimizde var olan kusuru ortaya çıkarmaktadır; yani kendimizi değiştirmenin bedelini ödemediğimizden gerçekliği değiştirmek istiyoruz; eğer hayatımızın ayrıntılarına bakarsak, zalimi kınıyoruz ama bizler en yakınlarımıza zulmediyoruz! Yozlaşmayı kınıyoruz, ama mesele bizimle ilgili olunca onu haklı çıkarıyoruz ve “Zaruretlere yasakları mubah kılar” iddiasında bulunuyoruz! Hak olan sloganlar atıyoruz ama bunu gerçekleştirme yolunda bedel ödemek istemiyoruz! Öfkeleniyoruz, isyan ediyoruz ve protesto ediyoruz ama değişmiyoruz; artık eylemden daha çok ifade etmede ustalaştık; yani yazıyoruz, analiz ediyoruz, kınıyoruz... Ancak tek ve kesin çözüm olarak Hilafeti yeniden tesis etmek için desteğimizi talep eden bir grup muhlis insan geldiğinde, sessizce geri çekiliyor ve yerimizi, uluslararası dengenin gerçekleşmesini ifade eden, hikmeti süsleyen ve gerçekliğe ayak uyduran söylemlere bırakıyoruz! Dolayısıyla kelimeler, olmasını istediğimiz şekilde sıralanıyor; yani değişim olasılığının zayıflığını tasvir eden, düşmanı yenilmez bir güç olarak gösteren ve düşmanla ateşkes yapılması, el sıkışılması, barış sağlanması ve normalleşmesi ve benzerleri gerekir gibi gerekçeler ve sözler sıralanıyor; oysa bunlar, Kitabı Kur'an-ı Kerim ve lideri Allah'ın Rasülü

Sallallahu Aleyhi ve Sellem olan bir Müslüman için fikir ve metot olma düzeyine yükselmeyen gerekçeler ve sözlerdir.

Böylece kelimeler değiştiriliyor ve onların içinden, bedeli daha önceden zillet ve aşağılanmayla ödenmiş hayali bir rahatlığa uygun olanlar seçiliyor; şöyle buyuran azim olan Allah doğru söyledi: أَفَنُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَنكُرُونَ بِبَعْضِ **“Yoksa siz Kitap'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?”** [Bakara 85]

Eğer Allah'ın Kitabı'nı güçlü bir şekilde benimsemekten yüz çevirip onu, bilincimizi yeniden şekillendiren ve gerçekliğe bakışımızı düzelten bir metot haline getirmek yerine uygulamadan sadece okuma ve ezberlemeye indirgediğimizin farkına varmazsak, sonuç değişmeyecektir.

Eğer düşünce metodumuzu gözden geçirmeyiz, düşüncemizi on yıllardır zihnimizde biriken o yıkımdan kurtarmaz ve onu, bize aşılana zayıflık ve kırılma üzerine değil de bu kitabın hidayeti üzerine yeniden inşa etmezsek de sonuç değişmeyecektir.

Eğer bu metodu, hayatımızın ayrıntılarına hakim kılmaz ve sıkıntılı anlarda sığınabileceğimiz bir seçenek yapmazsak, yine sonuç değişmeyecektir.

Eğer gücümüzün, silahların kalitesinde ya da sayıda değil de akidemizde saklı olduğuna, sadece kesin bir inanca ve yolun ihlasına ihtiyaç olduğuna ve sebepler ne kadar zayıf olursa olsun yardımın sadece Allah'ın elinde olduğuna kesin olarak inanmazsak, yine sonuç değişmeyecektir.

Eğer o gizli şirkten kurtulmazsak; yani kalplerimize bir yöneticiden, bir güçten ya da bir gerçeklikten dolayı sızan korkudan kurtulmaz ve zayıflığımızla bunları, heybet ve etki makamında olan Allah ile eş tutarsak, yine sonuç değişmeyecektir.

Peki sonucun değişmemesinin anlamı nedir? Yani aşağılanmanın süresini uzatmamız ve gerçekliğimizdeki zilletin köklerini derinleştirmemiz demektir. Dolayısıyla nesilden nesile aynı soruyu tekrarlamaya devam edeceğiz: Neden eziliyoruz? Cevap vermeye cesaret edemediğimiz şey şudur: Yenilgimizi kendi ellerimizle biz yarattık; çünkü biz nefsimizde olanı değiştirmedik.

Dolayısıyla hikmet, şu anda kaos, yıkım, düşmanların bocalaması, kapitalist sistemin kaçınılmaz çöküşüyle karakterize olmasının yanı sıra yılanın başını ve böğrümüze saplanmış dişlerini zayıflatacak olan bu gerçekliğin gölgesinde olmayı gerektirir; hikmet, bu fırsatı değerlendirerek, Hilafeti kurmak için gerçek bir projeye sahip olan **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte çalışarak Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafeti kurmamızı gerektirir. Peki öğüt alıp düşünen yok mu?

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Menal Ümmü Ubeyde